

آنچه پس از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم رخ نمود

در شگفتی! شنیده‌هایی که حکایت دارد از انکار فرزند مولانا امیرالمؤمنین و صدیقه کبری سلام الله علیهما، وجود نازنین محسن شهید علیه السلام.

فاطمه زهرا سلام الله علیها، در جوانی با عالمی غم و اندوه، پشت به این سرای خاکی کرده و بر بال شهادت در ریاض قدس به پدر بزرگوارش پیوست آن هم بر اثر ضربه‌هایی که بر پیکر طاهره مطهره ایشان وارد آمد و محسن شش ماهه‌اش سقط شد...

چطور می‌شود چنین حقیقتی، واقعیتی را انکار کرد؟ این، جز خیانتی بسیار بزرگ به پیامبر و امیرالمؤمنین و زهرا و ذوی‌القربی نیست که وجود «محسن» دردانه و عزیز انکار شود آن هم برای جلب خشنودی «دشمنان اهل‌بیت» و دل‌خوشی بدان؟؟؟ این است ادای مزد رسالت پیامبر؟

از که باید پرسید به کدامین گناه به ضرب لگد و غلاف شمشیر، جنین فاطمه علیها السلام را سقط کرده و مادر را کشتند؟ چطور توانستند چنین فرمانی داده و آن را عملی کنند؟ و چگونه است که برخی به نام فاطمه سلام الله علیها، غنچه نشکفته پرپر او را، غنچه مجروح او را انکار می‌کنند؟

۱- پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند:

...فَتَقَدَّمَ عَلَيَّ مَحْزُونَةٌ مَكْرُوبَةٌ مَغْمُومَةٌ مَغْصُوبَةٌ مَقْتُولَةٌ فَأَقُولُ عِنْدَ ذَلِكَ: اللَّهُمَّ الْعَنَ مَنْ ظَلَمَهَا وَ عَاقِبَ مَنْ غَصَبَهَا وَ ذَلَّلَ مَنْ أَذْلَهَا وَ خَلَدَ فِي نَارِكَ مَنْ ضَرَبَ جَنْبَيْهَا حَتَّى أَلْقَتْ وَلَدَهَا فَتَقُولُ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ ذَلِكَ: آمِينَ.^۱

... دخترم (فاطمه) بر من وارد خواهد شد در حالی که غمگین و افسرده و پریشان است و حق او بر باد رفته و کشته شده (شهید شده) است. آنگاه خواهم گفت: اِلاها، آن کسی را که به فاطمه

۱- بحار الأنوار: ج ۲۸ ص ۳۹ ب ۲ و ج ۴۳ ص ۱۷۲ ب ۲ از الأمالی و بحار الأنوار: ج ۴۳ ص ۱۷۲ ب ۷ و الأمالی شیخ صدوق (ت ۳۸۱ ه.ق.): ص ۱۱۲ مجلس ۲۴ ج ۲ و بشارة المصطفى، محمد بن ابی القاسم طبری شیعی (ت ۵۲۵ ه.ق.): ص ۱۹۹.

ظلم کرد، لعنت کن و آنکه حق فاطمه را از او گرفت، مجازات نما و هر که او را خوار نموده، خوار کن و در آتش قهر و غضب خودت جاودان گردان آن کسی را که بر پهلوهایش ضربه زد تا فرزندش را بیندازد. آنگاه فرشتگان آمین گویند.

۲- امام صادق علیه السلام فرمود:

...وَ صَاحُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بِفِضَّةٍ: يَا فِضَّةُ مَوْلَاتِكَ فَاقْبَلِي مِنْهَا مَا تَقْبَلُهُ النِّسَاءُ فَقَدْ جَاءَهَا الْمَخَاضُ مِنَ الرَّفْسَةِ وَ رَدَّ الْبَابُ فَأَسْقَطَتْ مُحْسَنًا فَقَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: فَإِنَّهُ لَاحِقٌ بِجَدِّهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ فَيَشْكُوا إِلَيْهِ...^۲

(هنگام هجوم به خانه اهل‌بیت) امیرالمؤمنین علیه السلام فریاد زدند: ای فضا! بانوی خود را دریاب چنان‌که زنان را در هنگام زایمان دریابند، چرا که فرزندش محسن را از ضرب لگد و فشار در بر شکمش، بینداخت (سقط نمود). سپس فرمود: به درستی که این فرزند به پدر بزرگش، پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم می‌پیوندد و نزد ایشان شکایت می‌کند...

۳- امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند:

... فَإِنْ أَسْقَاطَكُمْ إِذَا لَقَوْكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ لَمْ تَسْمُوهُمْ يَقُولُ السَّقَطُ لِأَبِيهِ: أَلَا سَمَّيْتَنِي وَ قَدْ سَمَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ مُحْسَنًا قَبْلَ أَنْ يُولَدَ.^۳

زمانی که فرزندان سقط شده شما، روز قیامت شما را ببینند، در حالی که آنان را نام‌گذاری نکرده باشید. کودک سقط شده به پدر خود خواهد گفت: آیا مرا نام نگذاردی؟ و همانا پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم «محسن» را پیش از به دنیا آمدن نام‌گذاری نمود.

۴- حضرت صدیقه شهیده علیها السلام فرمودند:

... وَ جَاءَنِي الْمَخَاضُ فَأَسْقَطْتُ مُحْسَنًا قَتِيلًا بِغَيْرِ جُرْمٍ، فَهَذِهِ

أُمَةٌ تُصَلِّي عَلَيَّ وَ قَدْ تَبَرَّأَ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ مِنْهُمْ وَ تَبَرَّأْتُ مِنْهُمْ!!
فَعَمِلَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِوَصِيَّتِهَا وَ لَمْ يَعْلَمْ أَحَدًا بِهَا...^۴

(بر اثر آن ضربات) مرا حال زایمان دست داد، آنگاه محسن را در حالی که بی‌گناه کشته شده بود سقط کردم. حال آیا امتی این‌چنین، بر من نماز گزارند، در حالی که خداوند و پیامبرش و من از آنان بی‌زاری جسته‌ایم!!! (هرگز). امیرالمؤمنین علیه السلام به وصیت آن حضرت عمل فرمودند و کسی (از ستمکاران) را برای حضور آگاه نکرد...

۵- امام صادق علیه السلام فرمود:

لَمَّا أُسْرِيَ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ... وَ أَوَّلَ مَنْ يُحَكَّمُ فِيهِ مُحَسَّنٌ بَنُ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فِي قَاتِلِهِ ثُمَّ فِي قَتْنَفِ فَيُؤْتِيَانِ هُوَ وَ صَاحِبُهُ فَيُضْرَبَانِ بِسِيَاطٍ مِنْ نَارٍ لَوْ وَقَعَ سَوَاطُ مِنْهَا عَلَى الْبِحَارِ لَغَلَّتْ مِنْ مَشْرِقِهَا إِلَى مَغْرِبِهَا وَ لَوْ وُضِعَتْ عَلَى جِبَالِ الدُّنْيَا لَدَابَّتْ حَتَّى تَصِيرَ رَمَادًا فَيُضْرَبَانِ بِهَا.^۵

... هَذَا جَبَلٌ يُقَالُ لَهُ الْكَمَدُ وَ هُوَ عَلَى وَادٍ مِنْ أَوْدِيَةِ جَهَنَّمَ وَ فِيهِ قَتْلَةُ أَبِي الْحُسَيْنِ... وَ قَاتِلُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَاتِلُ فَاطِمَةَ وَ مُحَسَّنٌ وَ قَاتِلُ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ فَأَمَّا مُعَاوِيَةُ وَ عُمَرُ فَمَا يَطْمَعَانِ فِي الْخَلَاصِ وَ مَعَهُمْ كُلُّ مَنْ نَصَبَ لَنَا الْعُدَاوَةَ وَ أَعَانَ عَلَيْنَا بِلِسَانِهِ وَ يَدِهِ وَ مَالِهِ...^۶

خدا در شب معراج به رسول‌الله فرمود:... و نخستین دادگری در روز رستاخیز درباره محسن فرزند امام علی علیهما السلام است درباره قاتل او. سپس درباره قنفذ. آنگاه قنفذ و همراهش (عمر) را

۴- بحار الأنوار: ج ۳۰ ص ۳۴۹ ب ۲ از إرشاد القلوب، دیلمی (ت قرن ۸).

۵- کامل الزیارات، ابن قولویه (۳۶۸ ه.ق.): ص ۲۳۴ باب ۱۰۸، بحار الأنوار: ج ۲۸ ص ۶۱-۶۴.

۶- الإختصاص، شیخ مفید (ت ۴۱۳ ه.ق.): ص ۳۴۳ و ثواب الأعمال، شیخ صدوق (ت ۳۸۱ ه.ق.): ص ۲۱۷ و کامل الزیارات، ابن قولویه (ت ۳۶۸ ه.ق.): ص ۳۲۶.

۲- بحار الأنوار: ج ۵۳ ص ۱۹ ب ۲۸.

۳- الکافی: ج ۶ ص ۱۸ ج ۲ و الخصال: ج ۲ ص ۶۳۴ و علل الشرایع: ج ۲ ص ۴۱۴ و بحار الأنوار: ج ۴۳ ص ۱۹۵ بنه سند صحیح از امیرالمؤمنین علیه السلام.

می‌آورند و با شلاق‌هایی از آتش بر آن دو می‌نوازند، تازیانه‌هایی که اگر یکی از آنها بر دریاها نواخته شود از خاور تا باختر آن به غلیان در خواهد آمد و اگر بر کوه‌های دنیا نواخته شود حتماً ذوب گشته و خاکستر خواهد شد. پس آن دو را با این تازیانه‌ها می‌زنند. ... کوه ﴿کمد﴾ بر روی یکی از پرتگاه‌های جهنم قرار گرفته است که کشنده امیرالمؤمنین علیه السلام و کشنده فاطمه و محسن علیهما السلام و کشنده حسن و حسین علیهما السلام آنجا هستند. اما معاویه و عمر (لعنهما الله) هرگز امید به نجات خود ندارند و همراه با آنان کسانی هستند که با ما اهل بیت دشمن‌اند؛ آن کسانی که با زبان و دست و مال خود با ما دشمنی کردند... .

۶- امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند:

... ثُمَّ يَقْصُصُ عَلَيْهِمْ قِصَصَ فِعَالِهِمَا فِي كُلِّ كُورٍ وَدُورٍ حَتَّى يَقْصُصَ عَلَيْهِمْ ... وَضَرْبَ سُلْمَانَ الْفَارِسِيِّ وَإِشْعَالَ النَّارِ عَلَى بَابِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَفَاطِمَةَ وَالحَسَنَ وَالحُسَيْنَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ لِإِحْرَاقِهِمْ بِهَا وَضَرْبَ يَدِ الصَّدِيقَةِ الْكُبْرَى فَاطِمَةَ بِالسَّوْطِ وَرَفْسَ بَطْنِهَا وَإِسْقَاطَهَا مُحَسَّنًا وَ... ۷

(امام مهدی علیه السلام هنگام ظهورش) برای آنان کارهای (ابوبکر و عمر) را در همه گذرها و خانه‌ها حکایت می‌کند... و ماجرای کتک زدن سلمان فارسی و آتش زدن بر درب خانه امیرالمؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام برای اینکه آنان را آتش بزنند و جریان کتک زدن بر دست صدیقه کبری فاطمه علیها السلام با شلاق و ماجرای فشار آوردن بر شکم آن حضرت و کشته شدن حضرت محسن علیه السلام و... را حکایت می‌کند.

ابن کثیر دمشقی، که از مورخان متعصب عامه است، درباره زینب (دختر خوانده پیامبر) می‌نویسد: ﴿هنگامی که به مدینه هجرت می‌کرد، مردی (به نام هُبَار بن اسود) او را به صخره‌ای کوبید و به همین جهت

کودکش در شکم سقط شد و در کام درد گرفتار بود. فکانوا یرونها

ماتت شهیده- او از دنیا رفت و او را شهیده می‌دانستند. ۸

نکته قابل توجه اینکه پیامبر در روز فتح مکه، خون هُبَار بن اسود (قاتل زینب) را هدر شمردند و ریختن آن را حلال اعلام کرده و فرمودند: او را هر کجا دیدید، بکشید.

ابن ابی‌الحدید سنّی معتزلی در شرح نهج البلاغه می‌نویسد: ﴿استادم گفت: اگر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم زنده بود، حتماً ریختن خون کسی را که باعث سقط جنین فاطمه علیها السلام شد، حلال می‌شمردند و حکم به قتل او می‌نمودند. ۹

و این است نقشی از شهادت طفل و مادر، در اوج بی‌گناهی، در میان گفته‌ها و نوشته‌های عامه (سنّی‌ها). خدا را شکرگزارم که در روز جدایی، در دادگاه عدل الهی، درباره محسن شهید علیه السلام پرسیده خواهد شد که به کدامین گناه کشته شد؟

مفضل از امام صادق علیه السلام می‌پرسد: ای مولای من! درباره آیه: ﴿وَإِذَا الْمَوْؤُودَةُ سُئِلَتْ * بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ - و هنگامی که زنده به گور شده، مورد سؤال قرار گیرد * که به کدامین گناه کشته شد؟ چه می‌فرمایید؟ حضرت فرمودند:

يَا مَفْضُلُ! وَ الْمَوْؤُودَةُ وَاللَّهِ مُحَسَّنٌ، لِأَنَّهُ مِنَّا لَا غَيْرُ، فَمَنْ قَالَ غَيْرَ هَذَا فَكَذَّابٌ. ۱۰

ای مفضل! به خدا سوگند! (مقصود آیه از) زنده به گور شده، محسن علیه السلام است. چرا که مصداق این آیه از ما اهل بیت است، نه غیر ما. بنابراین هرکس جز این بگوید، او را تکذیب کنید.

آیا این همه، کفایت نمی‌کند؟! از پیروان ستمگران، انتظاری نیست، چرا با نام و نشان زهرا، این چنین به او ظلم می‌کنند؟ چرا؟

۸- البداية والنهاية: ج ۵ ص ۲۲۹. فصل في ذكر اولاده عليه الصلوة والسلام. داراحياء التراث العربي - بيروت.

۹- شرح نهج البلاغه: ج ۱۴ ص ۱۹۲ و ۱۹۳.

۱۰- بحارالأنوار: ج ۵۳ ص ۲۲ بخشی از حدیث مفضل بن عمرو.

فاطمیه ۱۴۳۵ هجری قمری

ویژه نامه

غنچه نشکفته پرپر

محسن بن علی و فاطمه سلام الله علیهم

در حقیقت خون پاک محسن شش‌ماهه بود اولین خونی که در راه علی ایشار شد شاخه بشکست و درخت افتاد بر روی زمین غنچه پیش از لاله پرپر در هجوم خار شد بر رخ انسبه الحورا جسارت شد اگر نیل‌گون ، ماه جمال احمد مختار شد من نمی‌گویم چه شد در کوچه با زهرا ولی آن‌قدر گویم: جهان در چشم زهرا تار شد قادر بی‌چون به خشم آمد بهشت آتش گرفت نخل طویای امیر المؤمنین بی‌بار شد